

Kapitel VII.

Patentets ophør m. v.

§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det patentår, for hvilket afgift ikke er betalt.

Stk. 2. Et patent, der er bortfaldet i henhold til bestemmelsen i stk. 1, kan af patentmyndigheden sættes i kraft på ny, når patenthaverens udladelse af at betale afgiften findes undskyldelig. Ansøgning om, at patentet må blive sat i kraft på ny, skal fremsættes skriftligt over for patentmyndigheden uden ophold og inden 6 måneder efter den dag, da afgiften senest skulle have været betalt, jfr. § 42, stk. 3. Inden udløbet af den nævnte frist skal årsafgiften med den fastsatte forhøjelse og ikraftsættelsesafgift være betalt. Om ansøgningen finder bekendtgørelse sted.

Stk. 3. Den, som efter at patentet er bortfaldet, men før ansøgning om fornyet ikraftsættelse er bekendtgjort, her i landet har påbegyndt en erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen eller foretaget væsentlige foranstaltninger til sådan udnyttelse, har, hvis patentet sættes i kraft på ny, ret som i § 4 anført.

§ 52. Er patent meddelt i strid med § 1 eller § 2, kan patentet ved dom kendes ugyldigt. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i dets helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 2. Sagen kan bortset fra de i stk. 3 nævnte tilfælde rejses af enhver.

Stk. 3. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden et år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.

§ 53. Er patent meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre patentet til

denne. Bestemmelserne i § 52, stk. 3, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, hvem patentet frakendes, er når han i god tro her i landet erhvervsmæssigt har udnyttet opfindelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådan ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 54. Giver patenthaveren skriftligt over for patentmyndigheden afkald på patentet, skal patentmyndigheden erklære patentet for ophævet.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af patent, kan patentet ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endelig afgjort.

§ 55. Når et patent er bortfaldet eller erklæret ophævet eller ved endelig dom erklæret ugyldigt eller overført til en anden, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom. Bekendtgørelse skal ligeledes udfærdiges, når der er truffet endelig afgørelse af en ansøgning om, at et bortfaldet patent må blive sat i kraft på ny.

Kapitel VIII.

Pligt til at give oplysning om patent.

§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningsagen.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at patent er ansøgt eller meddelt uden samtidig at angive patentets eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at patent er ansøgt